

Ищецът твърди, налагането на ограничителни мерки спрямо него от страна на Съвета представлява достатъчно сериозно нарушение на задълженията за предоставяне на права на частноправни субекти, което ангажира извъндоговорната отговорност на Европейския съюз. Това нарушение водело непосредствено до значителни имуществени и неимуществени вреди за ищеца, за които той имал право на обезщетение.

Иск, предявен на 20 януари 2017 г. — DQ и др./Парламент

(Дело T-38/17)

(2017/C 104/74)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: DQ и тринадесет други страни (представители: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да обяви настоящия иск за допустим,
- да осъди ответника да заплати 92 200 EUR за причинените имуществени вреди,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи, направени в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът излага шест основания.

1. Първо основание, изведено от различни грешки и пропуски, допуснати от администрацията на ответната страна и които били в основата на понесените от ищите имуществени вреди, тоест пълният размер на разходите за адвокат, направени в рамките на тяхното искане за съдействие, подадено на 24 януари 2014 г. на основание член 24, алинея 1 от Правилника за длъжностните лица.
2. Второ основание, изведено от противоправно поведение, по-конкретно накарняващо интересите на Съюза корупция при воденето на процедурите за подбор на кандидати, в рамките на които началникът на отдела на ищите злоупотребява и се държи заплашително при ежедневното упражняване на дейността им.
3. Трето основание, изведено от накарняването на достойнството на ищите в резултат от посоченото поведение, както и от накарняването на тяхната психическа и физическа неприкосновеност, нанесло вреди на кариерите им и на семейния им живот.
4. Четвърто основание, изведено от претърпените от ищите причинени и настоящи имуществени вреди, които били тясно свързани със злонамереността, която Парламентът проявил спрямо тях, както и с множеството постъпки, което те е трябвало да предприемат, по-конкретно що се отнася до необходимостта да се наеме адвокат.
5. Пето основание, изведено от липсата на реакция от страна на ръководството на ищите въпреки спешността и тежестта на изтъкнатите от тях деяния. Ищите считат по-специално, че тези обстоятелства е трябвало да провокират реакция от страна на техните началници, за да бъдат спрени:
 - незаконните дейности,
 - злоупотребите и заплашителното поведение на техния началник на отдел, както и неразумния срок на администрацията за вземане на мерки,
 - техните непоносими условия на труд, с което е можело да се избегне продължителна намеса на техния адвокат.

6. Шесто основание, изведено от изключителните обстоятелства, направили необходима и дори абсолютно необходима намесата на адвокат, за да се защитят правата на ищните и да се получи реакция от страна на ОН по отношение на твърденията за търпения от тях психически и сексуален тормоз. Намесата на техния адвокат също била оправдана, за да се гарантира поверителността на техните свидетелски показания и за да се защитят те от юридически несъответствия и безотговорно отношение на началниците им, всичко това с цел да бъдат прекратени техните неприемливи условия на труд.

Жалба, подадена на 20 януари 2017 г. — *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)*/Комисия

(Дело T-39/17)

(2017/C 104/75)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)* (Брест, Франция)
(представител: J. Vanden Eynde, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна, и вследствие на това,
- да отмени решението на Европейската комисия от 22 ноември 2016 г. (C (2016) 7755 окончателен), с цел да уважи първоначалното искане на жалбоподателя, тоест: „Най-напред, долуподписаните желаят да получат на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията, пълното копие на въпросника и на отговорите, на които Комисията се позовава в своето Становище 2016/C 302/03, публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 19 август 2016 г.“.
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от по-висшия обществен интерес от оповестяването на събраната информация. Така Комисията погрешно е приела, че жалбоподателят не е доказал подобен по-висш обществен интерес, въпреки, че същият се доказва с европейските договори, тоест член 10, параграф 3 и член 11, параграф 2 от Договора за Европейския съюз („ДЕС“), а също и член 15, параграф 1 и член 298, параграф 1 и 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“), както и член 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“).
2. Второто основание е изведено от предимството на европейските договори и на Хартата спрямо Регламент № 1049/2001. Жалбоподателят счита, че посоченият регламент, внасящ законови ограничения на принципите на прозрачност, участие и откритост, трябва да се тълкува и прилага по много ограничителен начин, като се отчита хронологията на приемането на законовите текстове и на Хартата. Така той счита, че ответникът, от една страна, не е трябвало да приложи общата презумпция, според която е налице накърняване на целите на разследването, доколкото в случая ставало въпрос за трансверсално разследване, и от друга страна, е трябвало да констатира, че държавите членки не са поискали тази защита.
3. Третото основание е изведено от нарушение на член 41, параграф 2 и член 42 от Хартата, които гарантират достъпа до документите, засягащи една от заинтересованите страни.